

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 25	Utgitt 21 juni	1941
--------	----------------	------

Innhold.

	Side
Forordn. om omsetning av levende sei	481
» om tillegg til veiloven	481
» om utdødde bikuber	482
» om forbrytelser og forseelser i arbeidstjenesten	482
» om foreninger.....	490

Forordning om omsetning av levende sei. 12 juni.

§ 1. Det er forbudt å omsette levende sei som er fisket i Nord- og Sør-Trøndelag fylker eller i Nordmøre med mindre den er kjøpt gjennom Norges levendefisklag S/L.

Fiskeridirektøren og/eller Norges levendefisklag S/L kan dispensere fra forbudet.

§ 2. Overtredelse av denne forordning eller medvirkning til eller forsøk på sånn overtredelse straffes med bøter.

§ 3. Denne forordning gjelder inntil videre.

Oslo 12 juni 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. J o h a n n e s s e n.

R. J. Fuglesang.

Forordning om tillegg til veiloven. 12 juni.

§ 1. Arbeidsdepartementet kan uavhengig av betingelsene til §§ 81 og 82 i lov om veivesenet av 21 juni 1912 med senere endringer gi tillatelse til anlegg av privat vei med bruer, opplags- og barakketomter m. v. over annenmanns eiendom. På samme måte kan det gis tillatelse til å benytte allerede eksisterende privat vei.

§ 2. Når det er gitt tillatelse i henhold til § 1, kan Arbeidsdepartementet samtykke i at avståingen gjennomføres før erstatningen er fastsatt og uten frist etter skjønnslovens § 55. Tilsvarende gjelder for skade som tiltaket kan føre med seg.

Ekspropriasjonsskjønn må begjæres snarest mulig og senest innen en frist som Arbeidsdepartementet fastsetter. Erstatningen forfaller til betaling så snart den er endelig fast-

12 juni. satt. Forsømmelse i noen av disse henseender straffes med bøter og kan etter Arbeidsdepartementets nærmere bestemmelse medføre at all grunn faller tilbake til de private grunneiere.

Staten innestår for at ekspropriasjonserstatningen blir betalt. Departementet kan til dekning for statens ansvar kreve at eksproprianten stiller sånn sikkerhet som departementet forlanger.

Oslo 12 juni 1941.

Arbeidsdepartementet.

Tormod Hustad.

R. J. Fuglesang.

12 juni. **Forordning om utdødde bikuber.**

§ 1. Når en bikube er utdødd, plikter eieren eller den som på hans vegne fører tilsyn med kuben, å sørge for at den straks blir reingjort. Voksverket skal fjernes og smeltes om eller oppbevares på betryggende måte i bitett rom. Løspakning skal fjernes, og kuben skal holdes lukket.

§ 2. Overtredelse av denne forordning straffes med bøter.

Oslo 12 juni 1941.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

14 juni. **Forordning om forbrytelser og forseelser i arbeidstjenesten.**

1 kapitel. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Med arbeidstjenestemann menes i denne forordning enhver som hører til arbeidstjenesten, nemlig:

a. Befal og annet fastlønt personell.

b. Arbeidstjenestepliktige i tjenestetiden.

c. Frivillige som tjenstgjør i arbeidstjenesten.

De personer som er nevnt under a. regnes å høre til arbeidstjenesten fra ansettelsesdagen til tjensteforholdets opphør.

De personer som er nevnt under b. og c. regnes å høre til arbeidstjenesten fra den fattsatte møtedag til fratreddelsesdagen. De hører også til arbeidstjenesten under reisen til og fra tjenesten, i 24 timer før frammøtet og etter dimisjonen.

§ 2. Enhver arbeidstjenestemann er i forhold til bestemmelsene i den alminnelige straffelovs §§ 127, 128, 326 og 327 å anse som offentlig tjenestemann.

§ 3. Enhver innen arbeidstjenesten som har rett til å gi 14 juni. en befaling som skal adlydes av en annen (den undergitte), er dennes foresatte.

Enhver innen arbeidstjenesten som har høyere grad enn en annen (den underordnede), er dennes overordnede. Har begge samme grad, er den overordnet som har eldst ansiennitet.

§ 4. Ved vakt forstås i denne forordning enhver arbeidstjenestemann som er pålagt vakt- eller sikkerhetstjeneste.

§ 5. Når denne forordning fastsetter tjenestens tap som straff, gjelder dette bare overfor befalingsmenn og andre fastlønte tjenestemenn i arbeidstjenesten. Det samme gjelder for straffebestemmelser av tilsvarende innhold i den alminnelige straffelov eller i andre lover eller forordninger.

Dom på fengsel i 3 måneder eller mer, idømt av Folkedomstolen, medfører tjenestens tap eller tap av retten til å delta i arbeidstjenesten. Det samme gjelder dom på fengsel i 6 måneder eller mer, idømt av noen annen domstol, når den skyldige har begått en straffbar handling som etter norsk lov er en forbrytelse.

Til kortere tids fengsel blir å knytte tjenestens tap når den skyldige ved den straffbare handling har vist seg uskikket eller uverdig til sin stilling.

§ 6. Arrest kan idømmes som husarrest fra 1 til 30 dager eller som vaktarrest fra 1 til 60 dager, men i de tilfelle som nevnt i den alminnelige straffelovs § 62 inntil henholdsvis 45 og 90 dager.

Bøter anvendes i alminnelighet ikke overfor arbeidstjenestemenn. Når det i den alminnelige straffelov eller i andre straffebestemmelser er fastsatt straff av bøter, trer arrest i stedet for bøter, med mindre straffebudets hensikt, forgåelsens art eller andre særlige grunner tilsier at bøter ilegges.

Bestemmelsen i 2 ledd gjør ingen innskrenkning i adgangen til å anvende bøter som foreleggsstraff. Som foreleggsstraff kan også anvendes arrest.

Arrest kommer bare til anvendelse på arbeidstjenestemenn. Når denne forordning fastsetter straff av arrest, trer overfor andre personer bøter i stedet for arrest.

På arrest får for øvrig bestemmelsene i forordning om disiplinær- og politimyndighet i arbeidstjenesten av 24 april 1941, §§ 8, 2 ledd, 9 og 10 tilsvarende anvendelse.

§ 7. Er det grunn til å anta at en arbeidstjenestemann har gjort seg skyldig i en straffbar handling som kan medføre straff av tjenestens tap eller fengsel, skal saken av hans foresatte snarest meldes til distriktsjefen i arbeidstjenesten

14 juni. eller tilsvarende sjef, som anmelder handlingen til påtalemyndigheten.

Uttalelse fra distriktsjefen eller tilsvarende sjef skal alltid innhentes før spørsmålet om påtale blir avgjort.

Har den mistenkte lagførers eller høyere grad, skal saken av distriktsjefen eller tilsvarende sjef meldes til sjefen for arbeidstjenesten som i så fall anmelder handlingen, og hvis uttalelse om påtalespørsmålet da skal innhentes.

Når det er av betydning at en straffbar handling blir behandlet av påtalemyndigheten snarest mulig, skal anmeldelse skje direkte fra vedkommende foresatte i arbeidstjenesten. Saken blir da samtidig å melde til distriktsjefen eller tilsvarende sjef.

§ 8. Unnlatelse av påtale bør skje overfor arbeidstjenestemenn når forgåelsen kan refses disiplinært, og påtalemyndigheten finner en slik behandling tilstrekkelig og betryggende.

Påtale bør ikke unnlates eller betinget dom brukes overfor arbeidstjenestemenn når dette kan ventes å virke skadelig på disiplin, tukt, orden eller kameratskap i arbeidstjenesten.

§ 9. Bestemmelsene i den alminnelige straffelovs §§ 52—54 kan bringes til anvendelse også hvor det idømmes arrest. Samme lovs § 62 finner tilsvarende anvendelse hvor noen av de straffbare handlinger skulle ha medført nevnte straff.

§ 10. Med hensyn til foreldelse gjelder for arrest de samme regler som bestemt i den alminnelige straffelovs 6 kapitel for hefte.

Med hensyn til adgangen til å idømme tilleggsstraff er arrest likestilt med de i straffelovens § 15 nevnte straffer.

§ 11. Blir noen dømt for en straffbar handling som han tidligere er ilagt refselse for, skal den utholdte refselse komme i betraktning ved straffutmålingen.

§ 12. Når en straffbar handling blir begått av flere arbeidstjenestemenn i fellesskap, kan straffen, hvor vedkommende straffebud ikke selv tar særlig sikte på forholdet, innen de grenser som er fastsatt for vedkommende straffart forhøyes med inntil en halvdel.

På samme måte og under samme forutsetning kan straffen forhøyes for en foresatt som forsettlig har samvirket med noen arbeidstjenestemann som er undergitt ham eller står under hans oppsyn.

§ 13. Denne forordnings straffebestemmelser kommer ikke til anvendelse på den som ikke har handlet med forsett, med mindre det uttrykkelig er bestemt eller utvetydig forutsatt at også den uaktsomme handling er straffbar.

Forseelse som består i unnlatelse, straffes også når den 14 juni. er forøvet av uaktksomhet, med mindre det motsatte uttrykkelig er bestemt eller utvetydig forutsatt.

§ 14. Når medvirkning til en forbrytelse eller forseelse etter denne forordning er belagt med straff, er det uten betydning for straffbarheten om medvirkeren er arbeidstjenestemann.

§ 15. Straffbare handlinger som er nevnt i denne forordning er undergitt offentlig påtale.

§ 16. Foresatts befaling i tjenestesak fritar den undergitte for straff, uten for så vidt som han overskrider befalingen eller han har innsett eller klart måtte ha innsett at han ved befalingens utførelse medvirket til en rettsstridig handling. I et hvert fall kan retten sette ned straffen under det lavmål som er bestemt for handlingen og til en mildere straffart.

2 kapitel. Ulovlig fravær og unndragelse fra arbeidstjenesten.

§ 17. Arbeidstjenestemann som rettsstridig forlater eller blir borte fra det sted hvor det påligger ham som tjenesteplikt å være til stede, straffes med arrest eller fengsel inntil 3 måneder, såfremt fraværet har vart mer enn 24 timer. Har fraværet vart mer enn 7 dager, er straffen fengsel inntil 6 måneder.

På samme måte straffes medvirkning.

§ 18. Arbeidstjenestemann som i hensikt helt å unndra seg fra plikten til å gjøre arbeidstjeneste forgår seg slik som nevnt i § 17, straffes med fengsel fra 2 måneder til 2 år, og i gjentakelsestilfelle eller i tilfelle rømning til utlandet med fengsel fra 3 måneder til 3 år.

Møter den skyldige innen 7 dager frivillig fram for å utføre sin arbeidstjeneste, er straffen fengsel inntil 3 måneder. Under særdeles formildende omstendigheter kan arrest idømmes. I gjentakelsestilfelle er straffen fengsel fra 1 måned til 1 år.

Medvirkning straffes som nevnt i 1 og 2 ledd, men etter sistnevnte ledd bare dersom medvirkeren også har medvirket til at den skyldige forholder seg slik som der nevnt.

§ 19. Arbeidstjenestemann som i hensikt helt å unndra seg fra plikten til å gjøre arbeidstjeneste etter å være møtt fram eller framstilt for å gjøre arbeidstjeneste, rettsstridig unnlatet å utføre sine tjenesteplikter, straffes med fengsel inntil 1 år og i gjentakelsestilfelle med fengsel inntil 2 år.

Erklærer den skyldige seg innen 7 dager villig til å utføre sine tjenesteplikter, er straffen fengsel inntil 3 måneder. Under særdeles formildende omstendigheter kan arrest idøm-

14 juni. mes. I gjentakelsestilfelle er straffen fengsel fra 1 til 6 måneder.

Medvirkning straffes som nevnt i 1 og 2 ledd, men etter sistnevnte ledd bare dersom medvirkeren også har medvirket til at den skyldige avgir den i dette ledd nevnte erklæring.

§ 20. Den som i hensikt å unndra seg sin plikt til å gjøre arbeidstjeneste, gjør seg helt eller delvis ubrukbar til tjenesten, eller som medvirker til dette, straffes med arrest eller fengsel inntil 8 måneder.

På samme måte straffes den som ved å foregi sykdom eller legemsfeil eller ved andre uriktige opplysninger eller foregivender søker å unndra seg fra arbeidstjeneste, eller som medvirker til dette.

3 kapitel. Forbrytelser og forseelser rettet mot foresatte og overordnede.

§ 21. Arbeidstjenestemann som med truende holdning eller i nærvær av flere arbeidstjenestemenn overfor en foresatt gir uttrykk for uvilje mot hans befaling i tjenestesak, tar til gjenmæle mot hans tjenstlige tilrettevisning eller når han bærer den for arbeidstjenesten foreskrevne drakt gjør seg skyldig i grovt respektstridig oppførsel overfor en overordnet, straffes med arrest, fengsel inntil 3 måneder eller tjenestens tap.

På samme måte straffes den som forleder eller tilskyner en arbeidstjenestemann til å forgå seg som ovenfor nevnt.

§ 22. Arbeidstjenestemann som mot en foresatt eller overordnet gjør seg skyldig i noen ærekrenkelse, forbrytelse mot den personlige frihet eller forbrytelse mot liv, legeme og helbred, straffes med de straffer som er fastsatt i den alminnelige straffelov, men slik at arrest trer i stedet for bøter og at straff av fengsel over 3 måneder medfører tjenestens tap.

Er handlingen forsettlig og foretatt i nærvær av flere arbeidstjenestemenn, eller gjelder det en forsettlig forbrytelse av voldsom art, kan straffen innen de grenser som er fastsatt for vedkommende straffart forhøyes med inntil en halvdel.

På samme måte straffes medvirkning.

§ 23. Arbeidstjenestemann som ved vold eller trusel søker å få en foresatt eller overordnet til å foreta eller unnlate en tjenestehandling eller hindre ham under en slik, straffes med fengsel inntil 4 år, men inntil 6 år når han tidligere er straffet for en forbrytelse av voldsom art eller handlingen er foretatt i forening med andre eller i nærvær av flere arbeidstjenestemenn.

Med fengsel inntil 1 år eller med tjenestens tap straffes

arbeidstjenestemann som ved vold eller trusel søker å hindre en annen arbeidstjenestemann fra å utføre en befaling som en foresatt har gitt ham i tjenestesak. 14 juni.

På samme måte straffes medvirkning.

§ 24. Arbeidstjenestemann som mot bedre vitende inn- gir noen ugrunnet klage eller besværing over foresatt eller overordnet i anledning av tjenesteforhold, straffes med tjenestens tap eller arrest eller fengsel inntil 3 måneder.

På samme måte straffes medvirkning.

§ 25. Arbeidstjenestemann som unnlater å vise skyldig lydighet mot foresatts befaling i tjenestesak eller rettsstridig handler mot eller overskrider befalingen eller mot bedre vitende gir foresatt et usant svar på spørsmål i tjenestesak, straffes med arrest, tjenestens tap eller fengsel inntil 3 måneder.

Arbeidstjenestemann som ved ord eller handling overfor sin foresatte uttrykkelig gir til kjenne at han ikke vil utføre hans befaling, eller tross gjentatt ordre unnlater å vise skyldig lydighet mot foresatts befaling i tjenestesak, straffes med arrest, tjenestens tap eller fengsel inntil 6 måneder. Skjer det med truende holdning eller i nærvær av flere arbeids- tjenestemenn, er straffen tjenestens tap eller fengsel inntil 1 år.

§ 26. Enhver som søker å opphisse arbeidstjenestemann til uvilje mot tjenesten eller til hat mot foresatt eller overordnet, eller som medvirker til dette, straffes med fengsel inntil 1 år, men inntil 2 år dersom handlingen er begått i trykt skrift.

§ 27. Den som søker å opphisse arbeidstjenestemenn til i fellesskap rettsstridig å nekte lydighet mot en foresatts befaling i tjenestesak, til å øve vold mot en foresatt eller overordnet eller til å tvinge ham til å foreta eller unnlate en tjenestehandling, eller som medvirker til dette, straffes med fengsel inntil 3 år.

§ 28. Treffer flere arbeidstjenestemenn avtale om i fellesskap å foreta slik handling som nevnt i § 27, straffes de med fengsel inntil 2 år.

Dersom samtlige oppgir planen før noen befalingsmann i arbeidstjenesten har fått kunnskap om den, er straffen arrest eller fengsel inntil 3 måneder. Under særdeles formildende omstendigheter kan i så fall straff falle helt bort.

§ 29. Søker flere arbeidstjenestemenn i fellesskap rettsstridig å foreta slik handling som nevnt i § 27, straffes de med fengsel fra 3 måneder til 4 år.

Blir det øvet vold mot foresatt eller overordnet, straffes

14 juni. de som gjør seg skyldig i slik vold, med fengsel fra 6 måneder til 6 år.

Vender noen av de skyldige tilbake til lydighet før det er kommet til forøvelse av vold eller tvang mot foresatt eller overordnet, er straffen fengsel inntil 1 år.

§ 30. Den som gjør seg skyldig i noen i §§ 21—26 og 28 og 29 nevnt straffbar handling mot en vakt under utførelse av hans tjeneste, straffes på samme måte som om handlingen var forøvet mot en foresatt.

§ 31. Med arrest eller fengsel inntil 1 år straffes den arbeidstjenestemann som unnlater gjennom betimelig melding til vedkommende myndighet eller på annen måte å søke avverget en straffbar handling som nevnt i § 28 eller følgene av en slik handling, til tross for at han til en tid da forbrytelsen eller dens følger ennå kunne forebygges, hadde fått pålitelig kunnskap om at den var i gjære eller forøvet.

Han er straff-fri hvis det ikke kommer til utførelse av planen eller til straffbart forsøk, eller meldingen ikke kunne gis uten å utsette noen av hans nærmeste for tiltale eller fare for liv, legeme eller velferd.

4 kapitel. Misbruk av myndighet.

§ 32. Befalingsmann i arbeidstjenesten som overfor en undergitt eller underordnet gjør seg skyldig i noen ærekrenkelse eller forbrytelse mot liv, legeme og helbred, straffes med de straffer som er fastsatt i den alminnelige straffelov, men slik at arrest trer i stedet for bøter, og at straffen innen den ramme som er fastsatt for vedkommende straffart, kan forhøyes med inntil en halvdel.

På samme måte straffes den befalingsmann i arbeidstjenesten som ved falsk anklage for forbrytelse eller forseelse forgår seg slik som nevnt i den alminnelige straffelovs §§ 168—171 mot noen undergitt eller underordnet.

§ 33. Den som ved å misbruke sin stilling som befalingsmann i arbeidstjenesten rettsstridig søker å få en undergitt eller underordnet til å gjøre, tåle eller unnlate noe, straffes med fengsel inntil 3 år. Har den skyldige søkt å få den undergitte eller underordnede til å begå en straffbar handling, kan fengsel inntil 5 år idømmes.

På samme måte straffes vakt i arbeidstjenesten som begår noen handling som nevnt i første ledd. Er handlingen begått overfor noen som utenfor vaktstjenesten er vaktens foresatte, kan straffen forhøyes med inntil en halvdel.

§ 34. Befalingsmann i arbeidstjenesten som rettsstridig søker å få en undergitt fra å inngi eller fastholde en søknad, tjenstlig framstilling, klage eller besværing, eller som unnlater

å gjøre det som påligger ham når han mottar noen slik, straffes med arrest, tjenestens tap eller fengsel inntil 6 måneder. 14 juni.

§ 35. Den som uhjemlet utøver disiplinærmyndighet i arbeidstjenesten eller som overskrider sin disiplinærmyndighet, straffes med arrest, tjenestens tap eller fengsel inntil 6 måneder.

Blir arrest som følge av noen slik handling som nevnt i første ledd, fullbyrdet, kan fengsel inntil 1 år idømmes.

5 kapitel. Forbrytelser og forseelser mot tukt og orden i arbeidstjenesten og mot særskilte tjenesteplikter.

§ 36. Gjør en arbeidstjenestemann seg skyldig i respektstridig oppførsel overfor foresatt eller overordnet, eller viser han seg beruset når han utfører tjenesteplikter eller bærer den for arbeidstjenesten foreskrevne drakt, eller unnlater han å utføre noen tjenesteplikt eller overtrer han på annen måte sine tjenesteplikter, og han tidligere minst to ganger er ilagt refselse for forhold som nevnt i denne paragraf, straffes han med arrest eller tjenestens tap eller fengsel inntil 6 måneder.

§ 37. Arbeidstjenestemann som under utføring av vakt- eller sikkerhetstjeneste forsettlig eller uaktsomt forsømmer de plikter som påligger ham herunder eller setter seg ut av stand til å ivareta dem, straffes med tjenestens tap eller fengsel inntil 6 måneder. Under særdeles formildende omstendigheter kan arrest ilegges.

Er det ved forbrytelsen voldt betydelig skade på person eller gods, kan fengsel inntil 1 år idømmes.

§ 38. Arbeidstjenestemann som tar imot noen gave eller uberettiget fordel av den hvis ytelse til arbeidstjenesten han har eller i det siste år har hatt befatning med, straffes med arrest eller tjenestens tap. Under særdeles formildende omstendigheter kan straff falle helt bort.

§ 39. Befalingsmann i arbeidstjenesten som pliktstridig unnlater å anmelde sine undergittes straffbare handlinger eller å utøve sin disiplinærmyndighet, straffes med arrest, tjenestens tap eller fengsel inntil 6 måneder.

§ 40. Befalingsmann i arbeidstjenesten som gjør seg skyldig i noen i straffelovens § 324 eller § 325 nr. 1, 2 og 5 nevnt handling, straffes med arrest, tjenestens tap eller fengsel inntil 3 måneder.

§ 41. Den alminnelige straffelovs §§ 112, 113, 119, 120, 122, 123 og 125 får tilsvarende anvendelse på arbeidstjenestemenn.

§ 42. Arbeidstjenestemann som avgir uriktige tjenstlige attester, meldinger eller erklæringer, eller som medvirker til dette, straffes med arrest eller fengsel inntil 1 år.

14 juni. Når feilen er uvesentlig og ingen skade tilsiktet eller voldt, kan straff falle helt bort.

§ 43. Arbeidstjenestemann som bevirker eller medvirker til at en fange som står under arbeidstjenestens bevoktning, unnviker, eller som unnlater å utføre en pågripelse som påligger ham ifølge tjenesteplikt eller særlig befaling, straffes med arrest eller fengsel inntil 1 år.

§ 44. Husarrest som uten tillatelse tar imot besøk eller ulovlig forlater det eller de rom hvor straffen eller refselsen skal sones, straffes med vaktarrest i minst dobbelt så lang tid som den idømte husarrest, eller med fengsel inntil 3 måneder.

Oslo 14 juni 1941.

Departementet for arbeidstjeneste og idrett.

Axel Stang.

R. J. Fuglesang.

17 juni. **Forordning om foreninger.**

Med samtykke av Der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete og med hjemmel i Reichskommissars forordning av 28 september 1940 § 3, annet ledd, bestemmes:

§ 1. Det opprettes et Foreningskontor direkte under Innenriksdepartementets sjef.

Dette kontor skal sørge for at de foreninger som departementets sjef bestemmer blir ledet i samsvar med den politiske nyordnings krav.

§ 2. Med foreninger forstås i denne forordning selskaper, korporasjoner, stiftelser og personsammenslutninger av enhver art samt alle institusjoner eller foretagender som er knyttet til disse eller som direkte eller indirekte står under deres ledelse eller tjener deres formål.

Unntatt fra forordningens bestemmelser er foreninger som utelukkende eller overveiende har ervervsvirksomhet til formål.

Innenriksdepartementets sjef avgjør i tvilstilfelle om en forening går inn under forordningens bestemmelser.

§ 3. Foreningskontoret kan treffe enhver forføyning som anses nødvendig etter § 1, annet ledd, for å gjennomføre nyordning eller oppløsning av en forening eller innlemmelse av den i annen forening.

Kontoret kan således beslutte beslag og inndraging av foreningsmidler til fordel for statskassen. Kontoret kan videre med bibehold av de tidligere foreningsorganer innsette en tillitsmann som leder av foreningen. Tillitsmannen kan på kontorets vegne utøve den myndighet som etter lov eller ved-

tekt tilligger foreningens organer. Kontoret kan avsette disse 17 juni. organer og tilsette nye organer.

Kontoret kan pålegge enhver offentlig myndighet innen sitt sakområde å bistå med gjennomføringen av tiltak som nevnt i foregående ledd.

Såanne tiltak kan gjennomføres uten hinder av de lover, statutter eller andre regler som gjelder for foreningens organisasjon og virksomhet.

§ 4. Forføyninger til gjennomføring av Foreningskontorets avgjørelser etter denne forordning er fritatt for gebyrer og avgifter til det offentlige.

§ 5. Forføyninger etter denne forordning gir ikke grunnlag for skadeserstatningskrav.

Avgjørelse av Innenriksdepartementets sjef eller Foreningskontoret etter denne forordning trenger ingen begrunnelse og kan ikke prøves av domstolene.

§ 6. Overtredelse av denne forordning eller av forskrifter eller påbud gitt i medhold av den, straffes med bøter inntil kr. 100 000 eller med fengsel inntil 3 år eller med begge deler.

§ 7. Denne forordning trer i kraft straks.

Forordningene om norsk idretts organisasjon av 21 november 1940 og om beskyttelse av norsk idrett av 20 mai 1941 berøres ikke av bestemmelsene i denne forordning.

Oslo 17 juni 1941.

Innenriksdepartementet.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.